

jo wannal mustitsel ajal innemisele figin mallma kottufin ni ausas ja arinsas tennu, et keake neile es tohhi kurja tetta. Mitmal maal nuhheldi neid, kes wast ütte neist ärratapsiwa, ja Teesalian, ütten Krefa ma jaun, sai tonikurre tapja päwäärt surmaga nuhheldus. Nisamma hälitsetas nink hoijetas neid ka nüüd weel Saksa- ja figel mujal maal ni kui armfid päsokesti. Nink ni peas ka siin ollema.

Immes poüna om tonikurgi man, et neil sugugi häält ei olle, mes neide kurgo nink lühhikese kete wigga om, ent et nemma ommete omma armastust ja wiha nink omma hääd ja pahha meelt wöiwa tutta anda ja töine töisega ligesuggust nõuwo pidada ja jutta ajada. Sedda teggewa nemma sel wisil, et nemma woffiga löggistawa. Nõmo pärrast löggistawa poja, kui na näggewa essa ehk emma tullewat neile toidust toma. Nink kui wannemba möllemba koddun ja poigega sönu omma, sis ajawa wanna ja poja töine töisega paljo jutto omma aino löggistamissega, ni et neile häält waja ei olle. Ka sega omma nemma helde loja rikkaliko hole tähhes, ke ni mitmasuggustel wisil eggaütte lojust selle wöimoga om ehhitann, mes tälle tarwis olli.

Nisammute om tonikurre tarkus tähhele- ja immespannemise wäärt. Nemma om tarkuse polest rötteste üllem ja ausamb figist töisist lindast, kellega innemise seni täwweelikult omma tutwas sanu. Ennambaste omma se polest neide man kats asja immetaoliko, mes nemma innemiste wisi teggewa: neide söddimine nink neide kohtopiddamine.

Kun üts suur jöggi jusep ehk üts piklik suur järw, möts ehk mäggestik om, saäl peawa nemma särast kottuse wisi henne waijel fatte walla ehk rigi piri, nink neil om se lepping, et keake neist ei pea toiduse pärrast ülle selle piri minnema. Ent ni kui innemiste sean säduse ja leppingo riigid om, nida

ka tonikurge sean. Pudus ehk wallato himmo lih-hotap neid ülle piri minnema, konne otsma ehk emmatsid henne pole petma ehk ka nisamma riidlema nink rahho rikma. Kui se mitmilt ehk saggede sunnip, sis wötwa töise sedda wihas, kutsuwa figelt poolt ommast kottusest mehhi kokko nink piddawa ütte wälja pääl suurt nõuwo. Nemma löggistawa omme nokkega kawwa aiga nink möistwa töine töise jutta wägä häste. Mõnne ajawa pikka jutto, mes töise noppete kullewa: no omma üllemba. Mõre omma säratse nõwwo piddamise man kohhalt waiti. Kui wimate södda wainlaste wasta om ette wödetu, sis lendap kiik hulk ülles neide piri pole. Ent saäl-politse ei olle sel ajal ka mitte maggaman olnu, enge omma ka ommalt poolt henda kokko koggonu nink nõuwo piddanu neid wastawötta. Nemma lendawa ka ülles nink sis töisep üllemän forgen tulen werrine lahking. Neide söariist om nok, minka nemma töinetöist hirmsaste zuskawa nink raggawa. Kui taplus öige kange nink pikkaline om, sis saddawa mitto kolult mahs. Mõrgemb hulk heidap pakko. Kui taplus sellesamma piriin olli, sis häetawa wäärdja, enne kui nemma aiga möda taggosi läwa, mitto pessa ärra nink söwa saäl kottusen kiik konne ärra. Kui ärrawäärtuile kawwembalt tagga poolt abbi saap, sis läwa nemma mõnne aja pärrast nisammute jälle töisile päle nink wäärdwa sis wahhest neid ärra. Kui möllemba hulga omma jõudo nida omma ärrakaenu, sis om liges suwres neide waijel rahho, nink egga-meis jääp omma pole päle.

Mõnnikõrd nättas, et tonikurre hulganümbrejõri saiswa nink ütte päle kohhut piddawa, ke keskel saisap. Se man saap paljo löggistedus nink jutto ajetus, nink wimate läwa nemma selle ütte päle nink raggawa tedda kolus. Jo mustitsel ajast omma innemise ndudnu, mes süüd säratset waisel peas ollema. Ar-